

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenikih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 174.

V Ljubljani, v ponedeljek 3. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom pričela se je nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najljubšeje vabi

upravnništvo.

Naročnina razvidi se na glavi lista, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določajo naročnine, se ne ozira.

Kdo seje prepír?

VIII.

„Najgrša pregreha slovenske duhovščine je, da ta vero više ceni od narodnosti“, tako je nam nedavno pisal znan „rodoljub“. Isto „pregreho“ očitajo ji tudi slovenski „naprednjaki“, češ, da je duhovščini narodnost le postranska stvar. „Absolutni“ narodnjaki namreč tako sklepajo: Prvo je, da smo rojeni, in rojeni smo kot Slovenci. Vero pa človek dobi še le pozneje; človek je lahko po veri kristijan, mohamedan itd., torej je narodnost prva in važnejša, nego vera. In čuli smo že pri raznih prilikah: Rajši sem druge vere kot Slovenec, kakor Nемец kot katoličan, ko bi tako nanese politične razmere. Ravno v tem pa tiči oni ostrí kamen izpodtike in mnogih prask.

Istina je, da smo najprvo rojeni, toda od starišev ima otrok le človeško naravo, ne pa narodnosti. Slovenskih starišev otrok vzgojen je lahko v nemškem duhu in je zagrizen Nемец ali Italijan. Jezik ni nikomur prirojen, more se ga naučiti. Vero pa sprejmemo s sv. krstom, sprejmemo milost božjo,

tri božje čednosti in darove sv. Duha. Najprvo smo stvar božja, Bog ima do nas prvo pravico, potem še le narod, dežela, država. In prvo dolžnost ima človek do Boga, v drugi vrsti do naroda in drugih ljudij. Če torej narodnost stavimo pred vero, grešimo proti naravnemu zakonu, in če jo imenujemo „absolutno“, obožamo narod, zaničujemo pa ali tajimo Boga. Visokost vsake ideje se meri po bistvu, katero izraža ideja. Narodnostna ideja, kakor jo sedaj razširjajo in gojé, izraža le bistro naroda, ta pa ni „absolutna“, ni neskončen, torej tudi narodnostna ideja ni absolutna, najvišja. Absolutno bitje je le Bog, torej je tudi ideja o Bogu, to je, verska ideja najvišja. Po veri se ločijo in določujejo vse druge ideje, torej tudi narodnostna. Vera v Boga vravnava vse delovanje za narod. Kdor nema vere in je v tem oziru indiferenten, temu je narodnost absolutna, edino merilo dobrega in slabega, slava narodova mu je edini in najvišji namen. Po teh načelih pa se razlikuje tudi vse delovanje v politiki in slovstvu.

Take pojme o veri in narodnosti je slovenska duhovščina imela vedno, ti pojmi neso novi, po teh načelih je slovenska duhovščina vedno delovala in mora delovati, če hoče izvrševati svoje dolžnosti. Teh naukov ni prvi učil „krivi prerok“, učil jih naša vera. In da mi, kakor drugi, tako odločno naglašamo v zadnjem času ta načela, krivi so oni, ki so narodnost proglasili kot absolutno in začeli sejati prepír.

Naj naši absolutni narodnjaki, ki vedno naglašajo, da neso nasprotniki vere, to natančno premislijo, in če imajo še kaj resne volje, morali se bodo prepričati, da so na napačni poti in da se slovenska duhovščina ni izneverila pravim načelom, katera edina morejo osrečiti naš narod. Kdor torej pravi: Narodnost mi je čez vse, za narodnost se trudim in mučim, za vero se ne brigam ter je ne

cenim: ta je torej narodnost postavil kot malika na altar, ta ima napačno mišljenje, napačno vero. In če tudi dosledno deluje po tem svojem krivem — recimo naravnost — neversem načelu, ta vedé ali nevedé širi nevero, in v tem oziru je brezverec. Pravi kristijan vé, da mu vera velela ljubiti narod, in ljubi ga zaradi Boga. Kdor pa vedno kriči „narodnost“, v srcu pa nema vere v Boga in to kaže tudi v javnosti s sovraštvom do cerkve in njenih služabnikov, ta slepi sebe in ljudi. Narodnost nam nalaga mnogo dolžnostij, in prva je gotovo ta, da narodu ohranimo njegov zaklad, njegovo najdragocenejšo svetinjo, vero. Kdor narod odvrča od vere, kdor mu vsiljuje sovraštvo do duhovnikov, ta mu jemlje srečo in mir iz srca, koplje mu grob. Dajmo Bogu, kar je božjega, narodu, kar je narodovega. Pravica je podlaga vsemu dobremu v človeški družbi, pravico dajmo torej Bogu, pravico narodu, pravico ljudem. Kdor pa prisega na absolutno narodnost, ta ne pozna večne resnice, ne pozna pravice, on pozna le sam sebe in kot tak dela krivico Bogu in ljudem. Tako smo umevali svojo narodnost, tako bomo i nadalje izvrševali svoje narodne dolžnosti. Kdor nam dokaže, da se motimo in grešimo proti pravici, potem naj nas obsodi.

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Odkar se je očitno pokazalo, da Ogerska Hrvatsko v finančijalnem pogledu izmolzuje le na svojo korist, začela se je širiti v opozicijskih krogih misel, počasi priboriti Hrvatskeji neko samostalnost v finančijalnih zadevah. V tem pogledu je mnogo delal in pisal dr. Frank. V svojem izvrstnem govoru prigodom proračunske debate v prošlej jeseni je s številkami dokazal, kako krivično ravna Ogerska s Hrvaško in kako je potrebno, da se hr-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Dvanajsto poglavje.

„Liberties“ in „workhouse.“

„Liberties“ je oni mestni del Dublina, ki si je ohranil tužno-slaven spomin. Nobena knjiga ga ne imenuje popotnikom, noben voditelj — in bodisi še tako zgovoren — ga ne odkrije tujcu. In vendar je bil nekdaš ta okraj sloveč; bil je najljubše stanovališče bogatih trgovcev in imovitih meščanov. Ker so bili od županstva neodvisni — imenovali so okraj: „Liberties“, kar pomeni toliko, kakor „svobodni del“. Ko so pa Angleži uničili vse trgovstvo, izselili so se trgovci in vaščani in se naselili onkraj reke, v novejšem, lepšem in pravilneje zidanem delu mesta. To izseljevanje so uporabili siromaki v svojo korist in se nastanili v vseh hišah od ladjenice do Francove ceste. Kjer je prej živelo dva tisoč trgovcev, tam je zdaj bivalo petdeset tisoč ubožcev. Kmalu pa so jele v slabo vzdrževanih hišah propadati duri, okna in oknice. Mestu, da bi jih popravili — sežigali so ostanke — in po zimi je moral vsak prebivalec mašiti luknje s cunjami, slamo in dr. — Strehe so se podirale in prebivalci gorenjih nadstropij so se umaknili v nižje prostore in — v kleti.

Dandanes je prebivalcev v „Liberties“ nad 40.000. — Tu se zbirajo prognanci; — tu je vedno krvaveča rana dublinska. Tu so pol razpale palače, v katerih je vsaka luknja zamašena s slamo in cunjami; raz vsaki hodnik visé umazane cunje; v kletih se vrsté postelj za posteljo, v njih ležé možje, žene, otroci na bornih cunjah, ki mrgolé mrčesov... Nobeno popisovanje vam ne more predstaviti bēde tega kraja. To je temni labirint, zlim dišavam napolnjene ulice, prehodi, dvorišča; napolnjene z razpadljivimi stvarmi, vodenimi lužami, katerih sopari okuževajo zrak; prebivalci pa nosijo znak svoje bēde na obličju.

Tujec naj se nikar ne bliža — kletinim okencem. Okuženi zrak hlapi tu ven, ki bi nevajenemu prouzročil omotico. In vendar živé in dihaajo tu doli bitja, ki nikdar ne vstanejo, kajti ležé manj občutijo — glad; rodbine, katerih le en ud gre prosjačit — ker drugi nimajo obleke.

To popisovanje zdelo bi se komu prenapeto — a vendar je popolno istinito.

Tu sēm dospeli so Tom in njegovi. Šli so skozi bogate mestne dele, mimo sijajnih prodajalnic, v katerih oknih so gledali izpostavljená jedila in slašice. Začudena obstojita otroka, ki sta se komaj po koncu vzdržavala, kakor bi hotela reči: „Saj je tu dovolj jesti!“ Zalika ju prime za roki: „Anica, Mihál, pojdita!“ Ubogi stvarici povesta glavi in ugasla očesca in stopati dalje. Muožica ljudi, vajena taciñ prizorov, šla je brezčutno mimo njih. —

Useli so se v preddvoru cerkve. Izpod strehe, ki jih je varovala pred rahlim, a mrzlim dežjem, opazili so mej cunjami glave starčkov, otrok in odraslih. Hroma žena, katere oči so se že privadile temé, jih je prva zapazila in rekla: „Tu sēm pojdite v kót, čutili boste manj vlažnosti.“

„Bog vas blagoslovi!“ odgovori Tom. „Povejte nam, kje smo?“

„V preddvoru cerkve sv. Kewina; on naj vas vzame v svoje varstvo!“

„Da bi obvaroval moje otroke“, odgovori Tom, „jaz čutim, da se mi bliža zadnja ura.“

„Tudi jaz molim“, pravi hroma žena, „da bi preživela te-le ubožčke, ki nimajo nobenih sorodnikov, zunaj mene. Njih stariši jih kličejo, da bi je obvarovali pred roparji angeljev.“

„Kakšnimi roparji?“ vpraša Zalika.

„Pred roparji, ki nas dan za dnevom oblazujejo, da bi za lonček juhe odkupili naše duše in iz naših otrok naredili odpadnike sv. vere.“

„To je grozovito“, dé Zalika in pritisne Anico in Mihála k sebi.

„Moj sin je v mojih rokah umrl“, začuje se slab glas, „ker nisem pripustila, da bi ga odpeljali v workhouse.“

Da moremo umeti mrzkost irskih ubožcev do teh zavetišč, ki je Angleži zovejo: „Ubožne hiše“, vedeti moramo, kakšen je „workhouse“.

(Dalje sledi.)

vaški narod oslobodi ogerskega varuštva v finančialnih vprašanjih. Vladina stranka ni mogla tega govora ovreči, pa zategadel se poskušala ni priti na dan s svojimi dokazi, s katerimi je toliko grožila. Še dandanes je ostala dolžna odgovor, pa ga tudi menda ne bo dala, zato je že, če „Narodne Novine“ v kakem uvodnem članku enostavno brez vsakega dokaza potrdijo, da Hrvatska se bi mogla nikdar imeti samostalnih financij, kajti njeni dohodki so tako nezadostni, da ne bi mogli zadovoljevati dolžnostim naproti Ogerski v skupni državi. V najnovejšem času je to vprašanje prav pogostoma na dnevnem redu. Čudno ni, da se opozicija bavi s tem vprašanjem. Saj ni dolgo temu, ko je hrvatska regnikolarna deputacija prepustila Ogerskej čez dva milijona goldinarjev od zemljiščne zaklade, češ, naj imajo to Ogri, ker tako za nas plačujejo pri skupnih financijah. To trdijo Madjari neprenehoma, in svet jim veruje, kajti naša vladina stranka na to molči, ali celo isto trdi o naši finančialnej nezmožnosti, če ravno sami v to ne verujejo. Da se protivno dokaže, storila je naša opozicija svojo dolžnost, pa zahteva, da se to izvede tudi praktično, namreč da dobi Hrvatska popolno samostalnost v tej zadevi. Seveda da so „Narodne Novine“ tudi z malo zlobo opoziciji odgovorile, da se kaj takega zdaj sploh ne bi moglo zgoditi, kajti na Dunaju in v Pešti ne bi na noben način na kaj takega privolili. To pa tudi opozicija dobro vé, kakšne prijatelje imajo Slaveni v omenjenih mestih, ali napačno bi bilo zategadel borbo opustiti za ono, kar je zemlji koristno in kar bi se moglo pri premenjenih okolnostih morda vendar le doseči. Saj menda ni Slovan rojen za večno robstvo, menda bo tudi zanj napočila boljša doba.

Hrvatska se v sedanjih finančialnih okolnostih zares ne more razvijati. Nočemo trditi, da se ne bi vkljub sedanjaj nagodbi dalo v gmotnem pogledu kaj več storiti, ali ravno to je ona zadeva, o kateri se zdaj toliko po časopisih piše. Madjari so v gospodarskem pogledu Hrvatsko sploh zanemarili. Poznato je, po kojih načrtih so zidali železnice po Hrvatskej in Slavoniji. Ravno vsled železnične politike je hrvatsko Primorje čisto propalo. In uradni list je tako naiven, da misli, da se bode blagostanje tega kraja povzdignilo, če se v Cirkvenici priredi pomorsko kopališče. Tako vsaj piše v enem svojih člankov proti opozicijskimi časopisom, ki so istino povedali, da kupuje ban zemljišča le za to, da jih bodo kupovali bogati Madjari in da se ta živeli tamkaj širi, pa da se bode moglo kasneje reči, da stanujejo tukaj Madjari. To kopališče v resnici ne bo hrvatskemu Primorju nič pomagalo razven Cerkvenici, le modra trgovinska politika, ki bi imela za vsa primorska mesta enako skrb, kakor za Reko, mogla bi rešiti tamošnji narod propasti. In kako zanemarjeni niso kraji v Posavini in Podravini! Kar je bilo krasnih šum, so večidel izsekane, a Drava in Sava ste dozdej popolnoma neurejeni reki, ki se vsako leto razlivate ter močvirje delate. Koliko plodnega zemljišča leži tukaj pod vodo in država ogerska ne misli najmanjše te kraje izsušiti ter premeniti v plodne kraje. Hrvatska plača Ogerskej ogromne letne dohodke, ali od njih se za njo ne stori nič v gospodarskem pogledu, kajti za železnice od teh dohodkov Ogerska ni potrošila v Hrvatskej niti novčiča, ker one so sezidane od dohodkov šum vojaške krajine. Ko bi Ogerska storila svojo dolžnost naproti Hrvatskej v onej meri, kakor se to čini v naprednih državah, gotovo se ne bi hrvatski narod toliko tožil na to krivico. Privrženci vladini pa so v prvem redu pozvani, da opozorijo vlado, kako se naj dohodki hrvatski upotrebljavajo tudi za zboljšanje gmotnega stanja Hrvatske, ne pa rogati se javno po vladinih časopisih že tako izmučenemu narodu. Naj stori vsakdo svojo dolžnost, pa bode manjše prepira in mnogo več napredka, nego ga je bilo doslej.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. julija 1891.

(Dalje)

Prvomestnik pozivlje vodstvenega zapisnikarja, naj prične z letnim poročilom.

Tajnikovo poročilo slóve:

Slavna skupščina!

Velespoštovane dame, častiti rojaki!

1. Velika ideja, usodepolna za naš narod, privabila nas je iz vseh slovenskih pokrajin v to pri-

jazno planinsko mesto. Ta ideja je: slovensko šolstvo po naših zemljah čim prej gledati v pravem verskonarodnem duhu oživljeno. — Odkar se Slovenci kot celota zavedamo — osobito od l. 1848. sem — nismo nehali kot prve tífjatve za svoj narodni obstanek povdarjati uprav slovenskega šolstva; naši napori težé po tem, da oživtorimo ono rešilno idejo, za katero so se bóřili naši najplemenitejši sinovi. Zal! da dozdej še ni zmájala povsod — dokaz nam je uprva naša družba, ki se je osnovala, da po svoje pripomaga k žateleni žinagi. — Šestič že smo se danes zbrali; da izvemo, ali smo se že in kako daleč smo se približali k vzvišenemu smotru: Slovenska šola slovenski mladini. (Dobro!) — Meni pa je že petič pripala častna naloga v vodstvenem imenu obvestiti čč. skupščinarje: kako in v kolikor se je dosedanje vodstvo odzvalo zaupanju, katero so mu poverile prejšnje skupščine. Vsega naštevati, s čimur se je vodstvo pečalo, pač ni treba, preobširno bi bilo za današnji shod, mučilno za Vas, utrudilno za izvestitelja. Marisikaj bi se zdelo slavni skupščini premalenkostno, da-si družbinemu vodstvu ni bilo ni lahko ni veselo. Držal se bom že običajnega reda ter narisal družbino delovanje le v glavnih potezah.

2. Po V. skupščini, ki se je vršila vsled prijaznega prepustila slavnega odbora Narodne Čitalnice v njenih prostorih v Ljubljani dné 24. septembra 1890 in v kateri je bila izstopivša tretjina odbornikov zopet soglasno poklicana v vodstvo, sošlo se je ono k o s m i m s e j a m, da je rešilo društvene zadeve, v kolikor niso bile izposlovane kar navadnim upravnim potom. Seje pa so bile: XL. — oziroma 1. te upravne dóbe — dné 15. oktobra 1890; XLI. dné 29. oktobra; XLII. 10. decembra; XLIII. 4. februarja 1891; XLIV. 8. aprila; XLV. 18. maja; XLVI. 24. junija in XLVII. dné 13. julija. Druga in zadnja seja bili sta seji ožjega odbora, ki se shaja, da reši nujniše zadeve.

3. Lansko leto je vodstveni poročevalec izrekel veselo nado, da se bližamo stotini p o d r u ž n i c, stotine sicer še nismo dosegli, a prav blizo smo jej. (Dobro, dobro!) Lani smo zabeležili 91 podružnic, zdaj jih je v glavnem imeniku 98 in sicer: Tek. štev.: 92. Kanal na Goriškem, 93. Breški okraj in 94. Vransko na Štajarskem. 95. Libeliče na Koroškem. 96. Škoflja Ves na Štajarskem. 97. Kómenski okraj na Goriškem. 98. in najnežniša cvetka: Ženska šentpeterska podružnica v Ljubljani. — S svojega stališča je vodstvo v obče zadovoljno z delovanjem slavnih podružnic, da-si bi bilo nekatere potrebno večje živahnosti. S cela pohvalno mora omenjati koroških podružnic, ki se odlikujejo po svojih zborovanjih in prirejenih shodih. Relativno štejejo one tudi po največ družbenikov, kakor se čč. skupščinarji lahko prepričate iz zadnjega Vestnika — in kar je najbolj važno — veliko večino priprostih oratarjev, ki so se vzdramili ter začeli zavedati svojih pravic. (Živele!) Največ udov sploh šteje podružnica Slovenjgraška ter čast dela svojemu imenu, namreč 436 družbenikov. (Slava jim!) Tolik uspeh pa je dosegla, ker je v zadnji dóbi desetkrat zborovala po raznih krajih svoje okolice, ljudi podučevala, delila jim knjige ter jih razvedrovala. To navajamo za vzgled, kako je mogoče naš dobri ljud pridobiti za družbo, ki osebnih koristi sicer ne ponuja, pač pa koristi narodovi celoti. Tej najbližje pride v solnčni Gorici ženska podružnica s 341 družbenicami. O tej bo še pozneje govorjenje. (Živele!)

Omenjati nam je še dveh podružnic, ki sicer po številu družbenikov ne dosegajo mnogoterih drugih, ki pa so po svoji reciprociteti neki kažipot za narodno delovanje. Da se naša vrla vseučilišna mladež hitro vname za slovenske idejale, nam je umljivo; da po svojih močéh vzdržuje čilo podružnico, je njena čast — a reči se sme, da še bolj častno je za one gospode, ki so trudivši se do pol stoletja v službi svojega poklica, podali se v potrebni pokoj, pa vendar ne odložili dela za svoj narod, nego se z mladeniško navdušenostjo trudijo za prosep slovenskega šolstva. Mesto Gradec ima namreč v svojem zidovji to dvojno prikazen. Mlado načelništvo akademiško, katerega odborniki kmalo stopijo mej narod, in staro načelništvo izvanakademiško, katerega odborniki so samó vpokojeni gospodje, vsi bivši v odličnih službah. In vsi jednega duha delujoči za svojega naroda boljšo bodočnost! (Prav dobro!) Pač migljaj vsem slojem slovenskih rojakov, da naj nikdo rok križem ne drži.

Da-si želéne stotine podružnic nismo dosegli, smo pa srečnejši v zabeleženji novih pokroviteljev, ki so izdatno pomnožili družbino imetje. Število pokroviteljev je prestopilo prvo p o l o t i n o. Od zadnje dóbe pristopivši so: Tek. štev. 45. dr. Fran Celestin, profesor in vseučilišni docent v Zagrebu, ki je pa sicer tudi vaško leto in še nedavno daroval po desetak v družbine svrhe. 46. Ivan Nep. Resman, načelnik železnične postaje v Nabrežini. 47. Jakob Gruden, vpokojeni župnik v Turjaku. 48. dr. Fran Munda, sodnik in član družbenega razsodništva v Ljubljani. 49. Ivan Volk, kapelan na Trebelnem. 50. Slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici. 51. Župnija Zagorje ob Savi. 52. Gospica Vekoslava Koblar v Litiji. 53. Anton Zarnik, posestnik in trgovec v Krtni. 54. Litijske in šmartinske Slovenke štev. II. po svoji zastopnici gospici Ljudmili Roblek. (Živele!)

Imenik teh pokroviteljev tudi spričuje, da svojedóbná okrožnica vodstvena, naj posamni rodoljubi prispevkov zbirajo toliko časa, da se lahko . . . župnija, občina, trg, vas . . . vpiše mej pokrovitelje, ni ostala glas vpijočega v puščavi. Bog daj, da dosedanji vzgledi najdejo še dokaj posnemalcev!

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. avgusta.

Notranje dežele.

Poljaki in nova večina. Poljski listi so vedno manj naudušeni za Nemce. Prevzetna pisava nemških listov proti Poljakom jih je streznila. „Kurjer Polski“ že piše, da je dolžnost Poljakov, z vsémi silami delati na to, da se obnovi avtonomistično-slovaška večina v zbornici poslancev. Le taka večina ugaja avstrijskim potrebam, je od take večine je pričakovati prave narodne enakopravnosti. Ta list se nadeja, da bode iz sedanje zmehnjave razvila se nazadnje taka večina. — Mi le temu pristavljamo, da srčno želimo, da bi se nade poljskega lista uresničile. Veseli pa nas jako, da Poljaki že začenjajo spoznavati Nemce.

Reforma uprave na Ogerskem. Skrajna opozicija ogerske zbornice je odklonila kompromis, katerega jej je ponudil ministerski predsednik. Skrajna opozicija hoče torej vsekako preprečiti z dolgimi govori reformo uprave, da s tem vrže sedanjó ogersko vlado. Kaj bode vlada sedaj storila, ne vémo, morda bode popustila vsako misel na reformo uprave. Na Ogerskem je jako težavno tako stvar dognati. Vsi govorniki, ki se oglašé, tudi govoré. Poleg tega se pa na Ogerskem vsako leto zasedaranje zaključí, v jednom zasedanju more se rešiti le jeden državni budget in le jedenkrat voliti delegacije. Zatorej je vlada prisiljena, ko pride čas, zbor zaključiti. V novem zasedanju se pa morajo posvetovanja o vsaki stvari znova začeti, torej se ne sme nadaljevati posvetovanje prejšnjega zasedanja. Baš zaradi tega je mogoče z dolgimi govori na Ogerskem najvažnejše zadeve zavleči in preprečiti.

Vnanje države.

Katoliška cerkev v Prusiji. „Germania“ opozarja na to, kako se katoliki prezirajo v Prusiji. Vsi ministri, vsi nadpredsedniki in predsedniki sodišč so protestantje, dasi je v Prusiji na milijone katolikov in so cele pokrajine katoliške.

Rusija in Francija. „Times“ hočejo vedeti, da je general Gervais seboj v Peterburg prinesel pogodbo o francosko ruski zvezi. Ruski ministri so pogodbo že proučili in jo bodo carju predložili v ugodnem trenotju, da jo podpiše. Dosedaj se še menda ni našel ugoden trenotek, dasi je naudušenje za Francoze v Peterburgu že prispelo do vrhunca. Po raznih znamenjih soditi, omenjeni trenotek še ne pride. Admiral Gervais je v raznih napitnicah tudi rahlo cikal na politične zadeve, ali car se dosedaj za vse to ni zmenil. Brodovje bode najbrž odplulo iz Kronstadta, ne da bi se sklenila zveza mej Rusijo in Francijo.

Francija in Anglija. Jutri odide francosko brodovje iz Kronstadta in odpluje v Anglijo. Na Angleškem se delajo velike priprave za sprejem francoskih góstov. Sedemnajst velikih ladij se zbere v Spitheadu, da pozdravi francosko brodovje. Dné 20. t. m. ogleda kraljica francosko brodovje in potem pa vsprejme v Osbornu francoske častnike. Admiral Earl of Clanwilliam bode priredil francoskim góstom velik ples. Da pojde francosko brodovje v Anglijo, to se ni še le sedaj določilo, temveč je bilo takoj z začetka določeno, da brodovje obišče Dansko, Švedijo, Rusijo in Anglijo.

Rusija. 25.000 avstrijskih Nemcev in Poljakov bode moralo ostaviti Rusijo, ker jim nočejo podeliti ruskega državljanstva. Brez ruskega državljanstva pa ne smejo bivati v Rusiji.

Srbski kralj v Rusiji. Poprej se je govorilo, da se kralj Aleksander v Rusiji snide s svojo materjo. Sedaj, ko kralj potuje po Rusiji, je pa o tem vse tiho. Najbrž državnikom, ki kralja spremljajo, ne ugaja, da bi se sešel z materjo. Ristič ni poseben prijatelj kraljice Natalije.

Bolgarija. Knez se dné 10. t. m. povrne v Sofijo. Letošnja obletnica njegovega vladanja se bode posebno slovesno praznovala. Delajo se že zdaj velike priprave. Zaradi tega se že razširja vest, da bode ta dan Bolgarija proglasila svojo nezavisnost, kar seveda ni verjetno. Stambulov predobro vé, da bi s tem Bolgarija le žgubila dosedanje svoje prijatelje v Evropi. Posebnega interesa bi proglasenje nezavisnosti ne imelo. Davek, ki ga sedaj plačuje Turčiji, moral bi se s tem odkupiti, da bi Bolgari prevzeli primeren del turškega državnega dolga. Knezu bi se stanje ne utrnilo, ker bi Rusija ne priznala nezavisnosti.

Brazilijska. Republičanska vlada hoče uvesti več radikalnih sprememb pri konzulatih. Nekatera konzulata bodo opustili, namesto njih pa v drugih mestih več novih osnovali. Vsi konzuli, ki niso braziljski državljani, namestili se bodo z domačimi.

Rotšild. Bogastvo Rotšildov jako sluje in je skoro neverjetno, da bi ta bogata hiša kdaj morala ustaviti plačila. Ali vendar sedaj nekaj podobnega napoveduje o Rotšildu v Londonu. Jeden mlajših članov te rodbine je zaigral več milijonov, poleg tega je pa ta firma imela še več drugih izgub. Borzni list „Daily Bourse“, ki je o raznih razmerah borzjancev dobro poučen, kateri je že naprej napovedoval propad firme Baring, sedaj svari pred Rotšildom. Te dni je Rotšild tudi že res bil v taki zadregi, da ni mogel izplačati svote, katero je imel tirjati italijanski bankir Peruggi, in to je v londonških finančnih krogih vzbudilo veliko vznemirjenje.

Izvirni dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 1. avgusta. Dovolite mi, da danes v Vašem cenjenem listu par besed izpregovorim o naših šolah ter o sklepu šolskega leta. Pri nas v Trnovem imamo dvojno šolo, štirirazredno za dečke in trirazredno dekliško šolo s pravico javnosti. Na deški šoli je bilo letos v četrtem razredu tudi nekaj deklic, zato ker na dekliški šoli ni bilo še četrtega razreda; prihodnje leto bodo otroci strogo ločeni po spolu. Na deški šoli sta poučevala dva učitelja in dve učiteljici. Vredja je bil gosp. Martin Zarnik. Sklenilo se je šol-ko leto 28. t. m. z zahvalno službo božjo in z izpraševanjem, pri katerem so otroci prav dobro odgovarjali ter pokazali, da sta gospoda kateheta in gg. učitelji pri pouku in vzgoji mladine uspešno delovali. Posebno hvalevredno je bilo lepo soglasje med učitelji in duhovniki; da bi pač povsod tako bilo!

Drugi dan, 29. julija, so pa sklenile šolske sestre na svoji dekliški šoli šolsko leto. Bila je najprej sveta maša v lepi samostanski kapeli; glavi donečega harmonija z ubranim petjem šolaric so spremljali službo božjo. Kapela je bila polna ljudstva, posebno mater šolskih deklic, katere so prišle k sv. maši in k izpitu, da se prepričajo, kaj so se njihove hčerke naučile.

Po končani sv. maši je bilo izpraševanje šolaric vseh treh razredov. V krščanskem nauku in v vseh drugih šolskih predmetih so deklice glasno in dobro odgovarjale, tako, da je bila med poslušalci splošna zadovoljnost. Posebno obila in lepa je bila v stranski sobi razstava ročnih del, katera so šolarice v teku leta izdelale. Od priprostih praktičnih predmetov do najlepših, najfinejših izdelkov je bilo tukaj po zidih razobešenih in po mizah razloženih v tolikem številu, da si se moral čuditi, kdaj se je vse to naredilo. Videli si tukaj mnogo srajc in drugega perila, premnogo nogovic in pletenih rut, sploh mnogo takega, kar mora vsaka gospodinja znati izdelovati; opazil si pa tudi lepe pregrinjace miz in postelj, blazinice, s svilno vezene podobe svetnikov v okvirih, katerih je menda šestnajst razstavljenih bilo. Naše matere se kar niso mogle nagledati koristnih in krasnih izdelkov mladih deklic, ter so svoje priznanje vrlim redovnicam in gospodičini učiteljici, katera jim je pomagala poučevati, glasno izrekale.

Konečno se je bolj odrasla deklica v gladki besedi zahvalila prečast. g. dekanu in sestram-učiteljicam za njih trud, ter pričujoči gospej ustanoviteljici zavoda za blagodušno podporo in za ljubezen deklicam skazano.

Pričujoči so se ločili s prepričanjem, da so vrle šolske sestre vse hvale in priznanja vredne, ker se žrtvujejo do sedaj brezplačno, brez vsake odškodnine ali podpore za dušni in telesni blagor naše mladine.

Prihodnje šolsko leto bodo prevzele vse za šolo sposobne deklice v svojo učilnico; in ker ni za zdaj pripravnega prostora za četrti razred, bode se ta še letos v posebnem oddelku s tretjim razredom skupno poučeval. Ker redovnice za jako malo mesečnino nekoliko deklic v svoji hiši popolnoma oskrbujejo in vzgajajo, bilo bi želeli, da bi se v prihodnjem

letu število teh gojenk dopolnilo; sploh pa želimo ustavu, katerega so pred tremi leti naš premilostni knezoškof osebno blagoslovili, in katerega spremlja očito božji blagoslov, da cvete in raste v prid naši ženski mladini, upu in nadi boljše prihodnosti.

Pred nekaj dnevi je „Slovenec“ poročal, da se je na naši šentpeter-reški železnici redka hudobija pripetila, da je namreč hudobna roka na železnični tir kamenja naložila. Žal, da je to gola resnica, in da se je ta peklenski čin še trikrat ponavljal. Blizu postaje bistriško-trnovske je hudobnež, ko je bil čuvaj prehodil in pregledal železnični tir, na šine zavalil več kot petdeset kilogramov težak kamen. Jednokrat je železniški vlak vnan butil, hvala Bogu, da brez večje škode. Hudobnež neizrečeno zvito in prekanjeno izvršuje svoje hudodelstvo. Do sedaj ga niso mogli pri največjem trudu orožniki zasačiti, vendar je upanje, da se jim bo posrečilo hudobneža prijeti. Lahko si mislite, kaka nevolja in kakšen srd vlada med železniškim osebjem in med tukajšnjim ljudstvom zaradi tega groznega čina. Bog daj, da bi Vam skoro poročali, da je hudobni človek pod ključem!

Goveja kužna bolezen na gobcu in parkljih je tudi pri nas hudo divjala ter ubogemu kmetu mnogo škodo in mnogo sitnosti in dela prizadejala. V Bistrici in v Trnovem je bilo le malo hlevov brez belas živine. V drugih vaséh je nekoliko boljše. Zdaj so, hvala Bogu, goveda še precáj okrevala, tako, da jih nekateri že na pašo gonijo. Bog nas varuj te gide bolezni, katera živinčeta sicer ne končuje, pa vendar kmetu toliko škode prouzročuje.

Letina je pri nas sploh srednja. Sadja bo prav malo, le jabelka še precáj dober pridelek obetajo. Hudi nalivi so nekaterim vasém, posebno v bližnji premski župniji, mnogo škode prizadejali. Straši nas pogosto silno treskanje; žalibog, da tudi v tem oziru ni bilo brez nesreče. Ubila je namreč strela v Sembijah šestnajstletnega dečka. Nekaj dni poprej se je pa ravno v tej vasi mlada žena v vodnjaku po nesreči vtopila, ko je reva vodo zajemala. Pustila je troje mladih otročičev. Nesreča, pravijo, nikdar ne počiva. X. Y.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. avgusta.

(Petdesetletnico mašništva) praznoval je danes kar natiroma prečast. gosp. častni kanonik, profesor dr. Jan. Semen. Z njim vred posvečeni duhovni svetnik, župnik Jan. Zupančič, pa bode svojo zlato mašo slovesno praznoval na Brezovcu prihodnjo nedeljo, 9. avgusta. Živela zlatomašnika!

(Imenovanja.) Novi okrajni šolski nadzorniki na Kranjskem so, in sicer: za nemške šole v kočevskem okraju gimnazijski profesor gospod Peter Wolsegger v Kočevju, za slovenske in dvojezične šole v tem okraju gimnazijski učitelj Luka Pintar v Novem Mestu, za nemške šole v Ljubljani gimnazijski profesor g. Julij Wallner v Ljubljani, za radovljiški okraj profesor na ljubljanski realki, gosp. Fran Levec.

(Umrli) je sinoči na Verdu pri Vrhniki gospod Fran Kotnik, stud. tehnike in veleposestnik, najstarejši sin lani umrlega rodoljuba Frana Kotnika, spravljen z Bogom in svetom, v 21. letu svojega življenja. Trpka izguba za rodbino in narod, ker dičile so ga vrline očestove, kateremu bi bil vreden naslednik. Naj počiva v miru!

(Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega, ki je bila dné 27. julija t. l., smo prejeli nastopno poročilo: Na znanje so se vzele stvari, ki so se od zadnje seje rešile kurentnim potom. O popolnitvi petega učnega mesta, izpraznjenega na nemški mestni dekliški ljudski šoli, kakor tudi sedmega in osmega učnega mesta, izpraznjenega na slovenski mestni dekliški osemrazrednici pri sv. Jakobu, predložili so se nasvėti na c. kr. deželni šolski svet. Stalni učiteljici na slovenski mestni dekliški osemrazrednici pri sv. Jakobu, gospodičini Agnezi Zupanovi, se je priznala druga starostna doklada. — Popotni dve štipendiji, kateri je občinski svet ljubljanski dovolil za poset jubilejske razstave v Pragi, podeliti sta mestnemu nadučitelju Andreju Žumru in mestnemu učitelju Franu Kokalju. — Sklenilo se je, šolskega vodstva mestne nemške trirazrednice prošnjo, da bi se razširila ta trirazrednica v štirirazrednico, priporočiti c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Dognala se je neka personalna

stvar. — Rešilo se je več prošenj za odpis ukovine, za izpust iz šolske dolžnosti in za novčane podpore.

(Glas iz-med občinstva.) Na prošnjo objavimo naslednje vrstice: „Kakor znano, vložilo je več domačih slikarjev načrte za olepševalna dela v kranjskem deželnem gledišču. Največji del naročil pa sta dobila gg. Winter & Richter, dekoracijska slikarja na Dunaju. Predložila pa sta znane Rahlove podobe v dunajskem „Heinrichshof-u“. Ker pa v tako monumentalno stavbo ne spadajo kopije ali tako slabi posnetki, morajo biti užaljeni vsi soprosilci.“

(Koledar katoliškega tiskovnega društva) za 1892 se pridno tiska. Po vsebini je nekoliko pomnožen; in zaradi gospodov katehetov obsegal bo kalendarij tudi zadnje tri mesece letošnjega leta, da bodo vso ono časovo dobo vedno pri rokah imeli oni, katerim koledar hkratu služi kot šolski katalog. Krasno vezano knjižico prejmo brezplačno in franco vsaj do meseca oktobra vsi udje „Katol. tiskovnega društva“, pa tudi oni, kateri vnovič pristopijo društvu, dokler bo še kaj izvedov dobiti.

(Nekaj iz statistike.) V najnovejši avstrijski statistični knjigi (iz l. 1890.) čitamo, da na 100.000 stanovnikov spada na Koroškem 211, na Štajerskem 191, na Solnograškem 191, na Gorenjem Avstrijskem 183, na Tirolskem in Predarlskem 93 zločincev. Z ozirom na te številke ima Koroška, ki sluje za najliberalnejšo deželo, ker pošilja v deželni zbor same liberalne poslance, največ zločincev, a Tirolska in Predarlška, koji sta povsem konservativni, najmanj zločincev. Jednako je s samomorilci. Na Koroškem je med 10.000 umrlih 86 samomorilcev, na Tirolskem samo 40. Gledé nezakonskih porodov ima Koroška tudi prednost. Med 10.000 porodi je 2788 nezakonskih (torej več nego četrтина), na Tirolskem pa samo 541. Poučne so te številke. Jako jasen dokaz, da z rastočim liberalizmom raste i število zločincev, samomorov in nezakonskih porodov. A še nekaj. Človek bi mislil, čim liberalnejša je kaka dežela, tem večja je ondi izobraženost. Kaj še! Kaj nam pové statistična knjiga? Ko je na liberalnem Koroškem 29 odstotkov analfabetov, t. j. takih, ki ne umejo ni čitati ni pisati, jih je v konservativni Predarlški samo tri odstotke. Ni li to čudno?

(Iz Krškega) se nam poroča: Dne 15. julija bil je šesti občni zbor „Pedagogičkega društva“ v Krškem. Pri navzočnosti c. kr. okrajnega glavarja gosp. H. Weiglein-a, učiteljev in učiteljic krškega okraja in drugih mnogih gostov otvoril zborovanje prvošednik g. Fr. Gabršek s tem, da navzoče iskreno pozdravi. Društveni tajnik g. J. Bezljaj za tem natančno poroča o društvenem delovanju preteklega leta. Naznani dalje tudi, da so v preteklem letu darovali društvu: Milostljivi knezoškof g. dr. Mihael Napotnik v Mariboru 10 gld., visokočastiti prošt g. dr. L. Klofutar v Ljubljani 5 gld., g. dr. Fr. vitez Močnik v Gradcu 3 gld., gosp. dr. Jurij Sterbenec, dekan v Leskovcu, 3 gld., okrajna učit. knjižnica v Krškem 20 gld., posojilnica v Krškem 10 gld. in posojilnica v Konjicah je naročila za 10 gld. knjig. Teh dariteljev se zbor spominja s „slava“-kljci. Društvo se pa tudi vsem g. učiteljem in učiteljicam iskreno zahvaljuje, vzlasti gospdč. M. Wessner in g. B. Walenti v Ljubljani, ki so se trudili razpečevati knjige. Blagajničarica gospdč. M. Michel prebere račun in poroča, da je imelo društvo v preteklem letu 331 gld. 3 kr. dohodkov in 179 gld. 86 kr. stroškov, ostanek iznaša torej 151 gld. 17 kr. Ker pa tiskarski stroški IV. „Pedagogičkega letnika“ 1890 še niso popolnoma poravnani, ima se tedaj ta svota v to porabiti. Računskimi pregledovalci so bili izvoljeni gg. Iv. Gantar, F. Lunder in F. Saje. V odbor za tekoče leto bili so voljeni dosedanje odborniki gg. Fr. Gabršek, J. Bezljaj, Fr. Jamšek, Ivan Lapajne, dr. T. Romih, Iv. Rupnik in gospdč. M. Michel. Gospod Ivan Lapajne se v imenu učiteljstva srčno zahvali pisateljem „Pedagogičkega letnika“ za njih trud v prid šolstvu. Gospod nadučitelj L. Abram predlaga, da naj se udnina zviša in naj vsled tega „Pedagogičko društvo“ vsakemu učitelju, ki je bil ud društva, po smrti postavi spomenik. Po daljšem razgovoru se rešitev tega nasveta prepusti odbornu. Konečno se g. predsednik navzočim zahvaljuje za vstrajnost in zanimanje, želč, da bi dosednji udje društvu zvesti ostali ter si prizadevali, nove ude in sotrudnike pridobiti in s trikratnim „Živio“ na presvitlega cesarja zborovanje konča.

(Poprsje Sundečičeve.) Nekateri čestilci dičnega pesnika Jovana Sundečiča, zagovornika ljubezni med

Hrvati in Srbi, so sklenili postaviti mu spomenik v muzeju. Poprsje so naročili pri kiparju Ivanu Rendiću.

(Ubežal) je kaznjeneec Gašper Zafran, ki je delal pri cesti na Savi. Star je 27 let in pristojen v Pliberk na Koroškem.

(Južna železnica) je obljubila 300 gld. tistemu, ki bi zasledil hudobneža, kateri polaga kamenje na železnični tir na črti Kilovče-Trnovo-Bistrica.

Telegrami.

Celoveo, 3. avgusta. Gozdarskega nadzornika Nicolinja je v soboto večer v stanovanju zabodel zobni tehnik Kubovsky iz ljubosumnosti. Morilec se je sam naznanil sodišču.

Praga, 2. avgusta. Pri banketu izloženega odbora je grof Zedvic napil cesarju. Cesarski namestnik je odgovoril, da je krasna razstava podoba visokega razvoja češke dežele.

Sarajevo, 2. avgusta. Dr. Makanec, ki je bil poslan v Džedah, preiskavat za kolero obbolele bosanske potnike v Meko, je za kolero zbolel in umrl.

Moskva, 2. avgusta. Včeraj je bil v Petrovem gradu diné na čast srbskemu kralju. Danes je diné v Kremlju.

Peterburg, 3. julija. Kralj srbski prišel je s spremstvom včeraj popoldne v Peterhof. Na kolodvoru vsprejel ga je car z vsemi prisotnimi člani carske rodovine. Pozdrav bil je presrčen. Na kolodvoru je bila postavljena častna straža. S kolodvora se je kralj peljal s carjem v Peterhof, kjer ga je pozdravila carica z ženskimi člani carske rodovine.

London, 3. avgusta. „Times“ poročajo: V peterburških poučenih krogih se govori, da je car potrdil od predsednika Carnota in francoskih ministrov utemeljeno poročilo o francosko-ruski defenzivni zvezi; to poročilo so podpisali ministri Giers, Vanovski in Višnegradski.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—151)

Tuji.

31. julija.

Pri **Maliču**: Ludowsky, Duleher, trgovec; dr. Königstein, odvetniški kandidat; Pittel, stavbeni podjetnik, z Dunaja. — Senčar z Idrije. — Sever, trgovski pomočnik, iz Kostanjevice. — Rešetar s sinovi iz Otučaca. — Krampel z Ogorskega. — Pavlitschek, jurist in rezervni poročnik, iz Grada. — Weidman z rodbino iz Zagreba. — Schleimer, zasebnik; Wittreich, trgovec, iz Kočevja. — Vitez Brasseur iz Celja.

Pri **Stonu**: Noel; Heumayer, Perschak, Eberhaut, Bing, Jamnitz, trgovci, z Dunaja. — Weiss, potovalec, iz Budimpešte. — Stampf, trgovec, iz Prage. — Baranovič, posestnik, iz Benikova. — Friderik pl. Mottony iz Bistrice. — Passarelli pl. Mersperch, učitelj, iz Trsta. — Povše, župnik, iz Št. Jurja. — Märtén, trgovec, iz Norimberke.

Pri **avstrijskem caru**: Harwalik, trgovčeva soproga; Haller, posestnica, iz Št. Vida. — Bacchia in Michuch iz Trsta. — Burdiš, lekarnar, iz Ljubljane. — Perko, učitelj, iz Poljan.

Pri **bavarskem dvoru**: Buftala iz Radenc. — Koman, duhovnik, iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Železnik iz Škofje Loke. — Gredner iz Berolina. — Dedem, živinotržec, iz Briž. — Pallu, in Goll, c. in kr. stotnik, z Dunaja. — Zekoll, trgovec, s sinom, iz Trsta.

Umrli so:

31. julija. Franc Hartman, hišnega posestnika sin, 9 mesecev, Kladezne ulice 7, bronhitis.

V bolnišnici:

30. julija. Franc Miklič, gostič, 63 let, exudat pleur.
31. julija. Marija Božnar, delavčeva žena, 40 let, jetika.
— Ivan Erjavec, dninar, 66 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	topimera po Celziju			
7. u. jut.	734.8	15.6	sl. zapad	oblačno	13.50
1 2. u. pop.	735.0	21.4	"	dež	dež
9. u. zveč.	736.3	17.4	"	dež	dež
7. u. jut.	73.91	15.0	brezv.	oblačno	6.40
2 3. u. pop.	73.94	16.2	sl. vzh.	dež	dež
9. u. zveč.	73.69	13.6	sl. zap.	oblačno	dež

oređnja temperatura obeh dni 18.1°, in 14.9°, oziroma za 1.7° in 4.9° pod normalom.

Varstvo proti

živinski kugi, pšenu prašičev, muham v hlevih, mrčesom vsake vrste, gnjilobi in oštorjenju lesa, hišni in zidni glivi, mokrim zidovom itd.

daje priznano najboljši

Barthel-ov izvirni (16-12)

carbolineum

hkratu najcenejši in najboljši orehovorjavni maz za lesene predmete, kateri potem 3—4krat dlje trpe.

5 klg. po pošti gld. 1.50, 100 klg. gld. 16.— na Dunaju.

Troški majhni — korist stoterna.

Prespekti in vsa druga pojasnila zastoj in franko.

MIHAEL BARTHEL & Co.
Dunaj, X., Keplergasse 20.
(Ustanovljeno 1781.) (8)

Zalogo imata

brata Eberl-a v Ljubljani.

Dopisuje se slovenski.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš ljubljeni sin, oziroma brat, svak in stric, gospod

FRAN KOTNIK,

stud. techn., veleposestnik in tovarnar v Verdu,

v 21. letu svoje dōbe, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 3/4. uro zvečer po mučni bolezni mirno v Gospodn zaspal.

Truplo blagega ranjcega bode se dné 4. avgusta ob 5. uri popoldne iz hiše tužnosti na Verdu preneslo na domače pokopališče.

Ranjki priporoča se v blag spomin.

Na Verdu pri Vrhniku, dné 2. avgusta 1891.

Marija Kotnik, mati. — Karol Kotnik, brat. — Ana omož. Lenarčič, Ema Kotnik, Matilda omož. Majdič. Mici Kotnik, sestre. — Josip Lenarčič, Vinko Majdič, svaka. — Milan in Tona Lenarčič; Anica, Vinko, Demeter in Nadina Majdič, nečaki in nečakinje. (1)

Kovertes firmo
priporoča
Katoliška Tiskarna
po nižje cen.

Vodozdravilnica v Kamniku na Kranjskem

je s 1. avgustom t. l. vpeljala

Kneippovo metodo

pod vodstvom gosp. dr. A. Kupferschmied-a, ki se je učil v Wörishofenu pri č. g. župniku Kneippu.

Zdravniško predpisana navodila bode izvrševal v Wörishofenu dobro izvežbani in izšolani pomočnik.

Vprašanja naj se pošiljajo g. dr. A. Kupferschmied-u, zdravniku-vodniku v Kamniku na Kranjskem.

(3-1)

Lastniki kopališča.

Dunajska borza.

Dné 3. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 35 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 75 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 35 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1020 " — "
Kred tne akcijske, 160 gld.	289 " 50 "
London, 10 funtov strl.	117 " 90 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 39 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemških mark 100	57 " 97 1/2 "

Dné 1. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	104 gld. 45 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 70 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " 10 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 55 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 " 25 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2732	50 " 50 "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	95 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 25 1/2 "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Zu natančnej glavnice priporočamo:

4% galishe propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese

à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 45.000 gld. av. velj.

Žrebanje je že dné 17. avgusta!